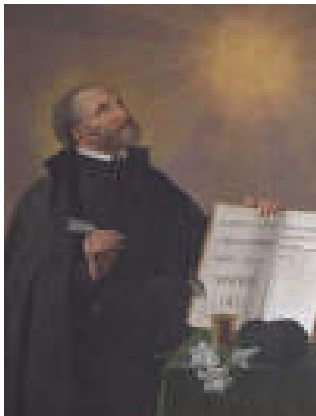

Leonardi Szent János áldozópap

1541-ben, vagy 1543-ban született az Olaszországi Diecimó-ban, jómódú polgári családban. Apja Leonardi János, anyja Lippi Janka volt. A közeli Lucca városkában tanult, gyógyszerész lett 16 éves korára. Egy helyi karitatív közösségben dolgozott, itt gyógyított. Tagja volt a Colombini Szent János által alapított jámborsági és karitatív egyesületnek.

26 évesen hivatásának engedelmeskedve ferences szerzetes szeretett volna lenni, nem vették fel, mert hiányos volt a teológiai ismerete, és nem tudott latinul. Két év tanulással pótolta lemaradását, 1571-ben fel is szentelték, és a Luccai plébánián szolgált. Itt kezdett foglalkozni szegény sorsú fiatalok tanításával. Munkatársakat toborzott maga mellé. A luccai püspök támogatta, és társak is csatlakoztak hozzá. Igehirdetéssel és szegény gyermekek nevelésével foglalkoztak.

Közösségükben nézeteltérések keletkeztek, saját társai közül is többen vádolták őt. A belső problémák miatt kénytelen volt Rómába menni. Néri Szent Fülöppel barátságot kötött, vele együtt alapítottak egy papi kongregációt. 1593-ban VIII. Kelemen pápa jóváhagyta szerzetének részletes szabályait. Ebben a szervezési munkában 1604 táján ismerkedett meg Kalazanci Szent Józseffel, a piarista rend alapítójával, aki szegény fiúk ingyenes oktatásán fáradozott. Jó együttműködés jött létre a két szervezet között.

1609. október 9-én hunyt el egy járvány áldozataként. Hosszú boldoggáavatási eljárása 1861-ben ért véget, IX. Piusz pápa alatt. Halála után öt évvel szervezete egyesült a piaristák kegyes iskoláival. Rómában, a Pápai Magyar Intézet közelében, a Santa Maria in Campitelli templomban van eltemetve.